

РЕШЕНИЕ

№ 2274

гр. София, 07.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска
Ванина Колева**

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **898** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), във вр. с чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Делото е образувано по касационна жалба на В. А. Г. срещу Решение от 17.11.2020 г., по НАХД № 16214/2019 г., постановено от Софийски районен съд (СРС), НО, 98-ми състав, с което се потвърждава Наказателно постановление (НП) № 42-0001227/22.08.2019 г., издадено началник на ОО „АА“, с което на касатора са наложени административно наказание глоба в размер на 2000 лева, за нарушение на чл. 18 т.3 от Наредба № 34 от 06.12.1999г. на МТ и глоба в размер на 200 лева на основание чл. 105 ал.1 т. 1 от ЗАВП (Закон за автомобилните превози) за нарушение на чл.40 изр.1 от Наредба № 34 от 06.12.1999г. на МТ.

В жалбата се твърди, че решението на районния съд е неправилно и незаконосъобразно.Посочените в АУАН и НП правни норми според касатора не съответстват на фактическата обстановка, установена от административно наказващия орган. Следвало нарушението по т.1 да се квалифицира по чл. 178в, ал. 5 от (Закон за движение по пътищата) ЗДвП. На следващо място се сочи, че посоченото нарушение в т.2 от НП не е доказано по безспорен и категоричен начин. Иска се съдът да отмени обжалваното решение.

Ответникът по касация, Областен отдел „Автомобилна администрация“ [населено

място], не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна. Административен съд София-град, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл.348, ал.1 от НПК, съгласно разпоредбата на чл.218, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН, ангажираните по делото доказателства и съобразно закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна.

Разгледана по същество, касационната жалба се явява частично основателна.

В производството пред СРС фактичката обстановка е установена напълно. На 10.04.2019г., около 11.35 часа, в [населено място],[жк], на ъгъла на [улица]и [улица], В. А. Г. управлявал лек таксиметров автомобил марка „Шкода“, модел „Ф.“ с рег. [рег.номер на МПС] , оборудван като таксиметров, с жълт цвят,с поставен знак „Такси“ - открит и включен електронен таксиметров апарат с фискална памет на свободен режим „зелена светлина“. На посоченото място водачът бил спрял за проверка от инспектори към ОО „АА“ С.. При проверката водачът представил пътна книжка № 019197, като контролните лица установили, че водачът на таксиметровия автомобил не бил открил пътен лист за работната смяна на 10.04.2019г. Установили също, че водачът е без валидно удостоверение за психологическа годност.

Съставен бил акт за установяване на административното нарушение № 266070 от 20.06.2019г. На базата на него е издадено обжалваното наказателно постановление.

За да постанови обжалваното решение, СРС е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, както и че посочените в НП нарушения, съгласно събраните по делото доказателства, се явяват безспорно доказани.

Решението на СРС е валидно, допустимо, но частично неправилно.

Съдът намира, че в настоящия случай фактите са правилно установени.

При съставянето на АУАН и издаването на спорното НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН – вменените на касатора нарушения са достатъчно ясно индивидуализирани.

Неоснователно е твърдението в касационната жалба, че правото на защита на наказаното лице е ограничено с посочване на разпоредби от ЗАНН и ЗавПР, без да са изписани в цялост наименованието на тези два закона. Абревиатурата на Закона за административните нарушения и наказания – „ЗАНН“ и Закона за автомобилните превози- ЗавПР са едни от често разпространените законови абревиатури и изписването само на абревиатурата на закона, чиито разпоредби са нарушени, вместо пълното му заглавие, не води до неяснота за наказаното лице какво нарушение му е вменено да е извършил и не представлява процесуално нарушение при издаване на наказателното постановление. Както в АУАН, така и в НП е обективизирано достатъчно подробно описание на нарушението, което позволява да се направи извод за административното обвинение.

Съставът на административно- наказателната отговорност по чл. 93 ал. 1 от Закона за автомобилните превози санкционира водач на моторно превозно средство, който извършва обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници и товари и не представи в момента на проверката издадения лиценз, заверено копие на лиценз на Общността, разрешението, документа за регистрация или други документи, които се

изискват от регламент на европейските институции, от този закон или от подзаконовите нормативни актове по прилагането му – в случая чл. 18 т.3 от Наредба № 34 от 06.12.1999г. на МТ.

Редакцията на нормата на чл. 18, т. 3 от Наредба № 34 от 1999 г. към момента на извършване задължава водачът на лек таксиметров автомобил да е психологически годен по смисъла на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 2 от Закона за движението по пътищата.

Санкционната норма, обаче, предвижда от обективна страна санкция за извършване на обществен превоз без редовно издаден документ (удостоверение за психологическа годност), което означава да не е снабден с такъв документ.

Съществува обаче и специална санкционна разпоредба в Закона за движението по пътищата - чл. 178в, ал. 5 (в редакцията - ДВ, бр. 60/2012 г.), според която: "Наказва се с глоба в размер 500 лв. водач, който извършва таксиметрови или обществени превози на пътници или товари без валидно удостоверение за психологическа годност". Тази разпоредба, доколкото е ясна и конкретна, и не препраща към подзаконов нормативен акт се явява непосредствено приложима за случая. Според настоящия състав на касационния съд деянието на касатора съответства от обективна и от субективна страна именно на тази норма. Касационният съд обаче не разполага с правната възможност да преквалифицира деянието.

Специалната норма е по-благоприятна за дееца, доколкото предвижда наказание, което е по-леко от наложеното с наказателното постановление, поради което санкцията за извършеното нарушение, което Г. следва да понесе, е предвидената в разпоредбата на чл. 178в, ал. 5 от ЗДвП, предвиждаща глоба в размер на 500,00 лева, а не тази от 2000,00 лева, наложена му съобразно разпоредбата на чл. 93, ал. 1, т. 1 от ЗАвтПр.

Предвид установеното, че извършеното от обективна и от субективна страна деяние не е квалифицирано правилно по отношение на нормата, която е посочена като нарушена, а така също и не е приложена относимата санкционна норма към установеното неправомерно поведение, което представлява незаконосъобразност на процесното НП, въззивното съдебно решение и наказателното постановление в тази част следва да бъдат отменени.

На следващо място безспорно е установено, че на описаните в НП място, дата и час, жалбоподателят като водач на лек автомобил е осъществявал „таксиметров превоз“ на пътници по смисъла на §1, т. 26 от ДР на ЗАВП. Таксиметровият автомобил, управляван от жалбоподателя, е бил с поставен знак “такси” - открит и включен електронен таксиметров апарат с фискална памет на режим “свободен” (зелена светлина). Като водач на таксиметров автомобил в работен режим касаторът е нарушил задължението си по чл. 40, изр. 1 от Наредба № 34/1999г., а именно че водачът попълва редовно и точно пътната книжка.

По смисъла на §1, т. 1 от ДР на Наредба № 34/1999г. "Пътна книжка" е издаден от превозвача комплект от последователно номерирани пътни листа. Образец на пътна книжка е показан в Приложение № 12 към Наредба № 34/1999г., като изрично е указано, че пътната книжка е основен документ за отчитане и контрол на работата с лек таксиметров автомобил и съдържа 100 пътни листа /т. 1/; всеки водач попълва отделен пътен лист за своята смяна; реквизитите в пътния лист се попълват ясно и четливо с химикал /т. 3/; за превоз на пътници извън територията на общината, за която е издадено разрешението, се попълва колона "маршрут" с начален и краен пункт

на превоза и часовете на тръгване и пристигане /т.4/; при приключване на пътния лист водачът попълва графите за разлика в показанията, като тези, които нямат показания, се попълват с "не" /т. 5/; при прекъсване на смяната се попълват началният и крайният час на прекъсването и се поставя табелата "не работи" на автомобила /т. 6/. Разпоредбата на чл. 40, изр. 1 от Наредба № 34/1999г. вменява в задължение на водача да попълва редовно и точно пътната книжка, т.е. съобразно изброените указания, изрично вписани в самата книжка, а именно за всяка работна смяна да попълва отделен пътен лист.

В случая водачът на таксиметровия автомобил е осъществявал таксиметров превоз на пътници, но не е открил пътен лист за работната смяна на 10.04.2019 г., за което законосъобразно е ангажирана административнонаказателната му отговорност по общата санкционна разпоредба на чл. 105, ал. 1 от ЗАВП, с налагане на глоба във фиксиран размер от 200 лв. Не е налице маловажен случай по чл.28 ЗАНН. Липсват данни за смекчаващи отговорността обстоятелства, които да обосноват по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от подобно естество, следователно не са налице предпоставки за прилагане на чл.28 ЗАНН. Обжалваното решение в тази част е правилно и трябва да бъде оставено в сила. Разноски не се претендират, поради което не следва да се присъбят такива в настоящето производство.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, XXII – ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 17.11.2020 г., по нахд № 16214/2019 г., постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 98- ми състав, в частта му, с която се потвърждава Наказателно постановление № 42-0001227/22.08.2019 г., издадено началник на ОО „АА“, в частта в която на В. А. Г. е наложено административно наказание глоба в размер на 2000 лева, за нарушение на чл. 18 т.3 от Наредба № 34 от 06.12.1999г. на МТ и

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 42-0001227/22.08.2019 г., издадено началник на ОО „АА“ , в частта, в която на В. А. Г. е наложено административно наказание глоба в размер на 2000 лева, за нарушение на чл. 18 т.3 от Наредба № 34 от 06.12.1999г. на МТ

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 17.11.2020 г., по нахд № 16214/2019 г., постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 98- ми състав, в останалата му част.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: